

השתיל בגינת המלך

סיפורו המופלא של בוסתנאי הקטן מתקופת הסבוראים

עץ התקופות של עם ישראל:
איפה אנחנו בסיפור?

גִּאוֹנִים

סְבוּרָאִים (כֶּאֱן אֲנַחְנוּ!)

תְּלֵמוּד (אֲמוּרָאִים)

מִשְׁנָה (תְּנָאִים)

תַּנְיָךְ

פֶּרָטִים זֶהוּ הַיִּסְטוֹרִי: מִי הָיוּ הַסְּבוֹרָאִים?

שֵׁם: סְבוֹרָאִים (אֲנָשֵׁי הַסְּבָרָא - שְׂכָל וְהַבְנָה)

זְמַן: לִפְנֵי כ־1,500 שָׁנִים

מָקוֹם: בָּבֶל (פָּרַס עֲתִיקָה)

מְשִׁמָּה עִיקָרִית: לְהַסְבִּיר אֶת הַתְּלֻמוֹד וּלְשַׁמְרוֹ בִּימֵי סַכְנָה

מָקוֹר כּוֹחַ: הַבְנָה עֲמוּקָה וּמְסִירוֹת נֶפֶשׁ אֲדִירָה

דְּמוּת: מְשִׁיחַת הַמְּלוּכָה בַּגּוֹלָה

גַּם כֹּאֲשֶׁר עִם יִשְׂרָאֵל הָיָה בְּגָלוֹת
בְּגוֹת בְּכָל הָרְחוּקָה, הָיָה לוֹ
מִנְהִיג עֲלִיּוֹן.

הַמִּנְהִיג נִקְרָא "רֹאשׁ הַגּוֹלָה" –
צֶאֱצָא יִשִּׁיר מִזֶּרַע דָּוִד הַמֶּלֶךְ!

רצון: האור של התורה

חכמי הסבוראים ו"ראש הגולה" רצו בליבם רק דבר אחד:
ללמוד תורה בשלום, ולשמור על שרשרת המלוכה עד לביאת המשיח.

מְכַשׁוֹל: הַגְזֵרָה הַקְּנָשָׁה מִהָאֲרָמוֹן!

אֲךְ מֶלֶךְ פָּרַס הָרָשָׁע סָגַר אֶת יְשִׁיבוֹת הַסְּבוּרָאִים הַקְּדוֹשׁוֹת.
הוּא צָוָה עַל חֵילָיו הָאֲכַזְרִיִּים לְתַפּוֹס וּלְהָרוֹג אֶת כָּל מִי שֶׁיִּטֵּיף לְמַשְׁפַּחַת בֵּית דָּוִד!

שאלה: האם האור יכבה ממנש?

ראש הגולה נתפס. שערי בתי המדרש נעולים.

היהודים בכו בפחד ושאלו: "האם התורה תשכח? האם משפחת דוד המלך תעלים לנצח?"

אבל, אבל... התקווה הנסתרת

חיה צער ואבל גדול, אך נותרה
בחייה בחיים רק אשה אחת!

אשתו הצדיקה של ראש הגולה
הסתתרה בסוד, והיא עתידה
עתידה ללדת תינוק קטן
קטן - התקווה האחרונה!

נִסְיוֹן: חֲלוֹמוֹ הַמַּפְחִיד שֶׁל הַמֶּלֶךְ!

בְּאוֹתוֹ לַיְלָה, חָלַם מֶלֶךְ פָּרַס שֶׁהוּא נִמְצָא
בְּגֵן אֲרָמוֹן יַפְהָפָה - "בוֹסֶתֶן".

בַּחֲלוֹם, הַמֶּלֶךְ לָקַח גִּרְזוֹן עֲנָק
וְכָרַת אֶת כָּל עֵצֵי הָאָרֶז הַיְּפִיִּים!

הַהֲצָלָה שֶׁל הַנְּשִׁיתִיל הַאֲחֵרוֹן

כַּאֲשֶׁר בָּא הַמֶּלֶךְ לְכָרוֹת אֶת הַנְּשִׁיתִיל הַקָּטָן
וְהַאֲחֵרוֹן בַּגֵּן, הוֹפִיעַ פְּתָאוֹם זָקֵן
אֲדָמוֹנִי וְזוֹעֵם!

הוּא חָטַף אֶת הַגִּרְזָן מֵהַמֶּלֶךְ וְצָעַק:
"אַל תִּגַּע בַּשּׁוֹרֵשׁ הַאֲחֵרוֹן
שֶׁל הַגֵּן שְׁלִי!"

מַפְעֵנַח הַחֲלוּמוֹת: סוּדָהּ שֶׁל מְגִילָה רַבִּי חֲפְנֵי הַחֶכֶם הֵבִין אֶת הַסּוּד, וְהַסְבִּיר לַמֶּלֶךְ אֶת הַחֲלוֹם:

הַגֵּן = מִשְׁפַּחַת בֵּית דָּוִד.

הָעֵצִים הַכְּרוּתִים =
מִנְהִיגֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁהַמֶּלֶךְ הָרַג.

הַנְּשִׁיתִיל שֶׁנִּשְׁאָר = הַתִּינוֹק
שֶׁעָתִיד לְהוֹלִיד לְאִשָּׁה הַמְּסַתֶּרֶת!

הַזָּקֵן הָאֲדָמוּנִי =
דָּוִד הַמֶּלֶךְ הַמָּגֵן עַל נִכְדָּיו!

לָכֵן: נִם הַהֲשִׁגְתָּהּ הַפְּרָטִית!
הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל רָעַד מִפֶּחַד מֵעַנְשׁוֹ שֶׁל ה'! הוּא הִבְטִיחַ לְשִׁמּוֹר עַל הָאִם.

כְּעֵבוֹר זְמַן, נוֹלַד בֶּן זָכָר קָדוֹשׁ, שִׁזְכָּה לְשֵׁם "בוֹסְתָנַי"
(עַל שֵׁם הַבוֹסְתָן - הַגֵּן מִהַחֲלוּם).

שיא: מבחן הגבורה מול השליט

בוסתנאי גדל והפך לתלמיד
חכם עצום.

בגיל 35, כאשר עמד מול מלך
ישמעאל, נחתה פתאום צרעה
אכזרית על מצחו ועקצה אותו!

טפת דם היחלה לזוג...

הַכּוֹחַ הַאַמְתִּי הוּא הָאִיפּוֹק!

הַעֲקִיצָה כְּאַבָּה מְאֹד! אֲךָ בּוֹסֶתְנָאִי
עָמַד יִצְיֵב וְלֹא זָז אֶפִּילוֹ מִלִּמְטָר.

הוּא לֹא הָרִים יָד וְלֹא גֵרַשׁ אֶת
הַזְּבוּב.

הַמֶּלֶךְ קָם מִכִּסְאוֹ נִדְּהָם וְצָעֵק:
"מִדּוּעַ לֹא הִזְזִיתָ אֶת הַבֵּן" דִּיעַ
הָאֵת הַזְּבוּב מִפְּנִידָּ?!"

פֶּתְרוֹן: הַסּוּד נֶשֶׁל יִרְאַת מַלְכוּת

עָנָה בּוֹסְתָנַי בַּעֲנָוָה: "אֲנִיחֲנוּ
צִאֲצָאִים מִבֵּית דָּוִד הַמֶּלֶךְ."

מִסּוּרֶת הִיא בְּיַדֵּינוּ מֵאֲבוֹתֵינוּ:
כֹּאֲשֶׁר אָנוּ עוֹמְדִים לִפְנֵי שְׁלִיט,
אָנוּ חֹשִׁים יִרְאַת כְּבוֹד עֲמוּקָה,
וְאֵינָנו מְזִיזִים שׁוֹם אֵיבָר
מִקּוֹמוֹ!"

מוֹסֵר הַשֹּׁכֵל: מִשְׁתִּיל עֲדִין לַעֵץ עֲצוּם

הַשִּׁלִּיט הַתַּפְעֵל וּמִיד מִינָה
בוֹסֶתֶנַּי לְ"רֹאשׁ הַגּוֹלָה"
הַרְשָׁמִי! סֶמֶל הַזִּיגוּת שְׁלוֹ
לְנֶצַח הִיָּה הַזָּבֹב.

מָה הַכֹּחַ שֶׁלָּנוּ?

- 1. הַשְׁגָּחָה פְּרָטִית: ה' תָּמִיד אוֹהֵב וְשׁוֹמֵר
עַל עַם יִשְׂרָאֵל, גַּם בַּחֲשָׁךְ.
- 2. אִיפּוֹק: מַדּוֹת טוֹבוֹת, שְׁלִיטָה עֲצָמִית
וְכָבוֹד הֵם הַגְּבוּרָה הָאֱמִתִּית שֶׁל יְהוּדִי!

